

holder sig nemlig saaledes, at Dr. Petersens Andragende gaar ud paa at erholde en Understøttelse af Kontoen for Reiseunderstøttelser, men ved en Slags Misforstaaelse eller Feiltagelse blev Forslaget stillet til Kontoen: „extraordinære Udgifter ved den polytekniske Lærestiftelse.“ Nu er der imidlertid paa Kontoen for Reiseunderstøttelser ikke tilstrækkelige Midler til at kunne fyldestgøre denne Forordning, men da det skjønnes, at Reisens Formaal er af den Betsaffenhed, at den ikke med Nytte kan gjøres for synderlig mindre Sum end 600 Rd., saa forandrer dette jo Sagen noget, og jeg kan derfor for mit Vedkommende være tilbøjelig til at tilraade denne Bevilling. Jeg kan naturligvis ikke udtale Noget paa Udvalgets Vegne, eftersom der ikke har været Tid og Leilighed til at holde noget Møde, men det er Noget, som jeg kun skal henstille; som sagt, for mit eget Vedkommende vil jeg finde det rigtigt, at denne Sum af 300 Rd. bevilges, og jeg skal da ogsaa stemme derfor. Under Nr. 29 og 30 er der stillet Forslag, som ere Gjenstand for Enighed mellem de vedkommende Parter, og som jeg derfor ikke videre skal omtale. Forslaget under Nr. 31 er kun en Posterings sag. Det er nemlig det samme Forslag, der er anført under Nr. 19 som stillet af mig, men da det i Forslaget optagne Beløb jo, saa vidt jeg kan skjønne, maa udredes af Sorø Akademi, saa antager jeg, at det ogsaa maa søres til Udgift her paa dette Sted. Under Nr. 32 og 33 er der stillet Forslag, hvorom der er Enighed, og som jeg ikke nærmere skal omtale. Forslaget under Nr. 34 til § 11 er der ligeledes Enighed om. Under Nr. 35 er der til samme Paragraf stillet et Forslag, som jo, efter hvad jeg tillod mig at sige strax ved Sagens Nabning, er taget tilbage. Forslagene under Nr. 36—38 til § 12 er der Enighed om. Til § 13 er der under Nr. 39 stillet et Forslag, hvorom der ogsaa er Enighed, og til § 14 er der stillet Forslag under Nr. 40 og 41, hvorom der ligeledes er Enighed mellem Ministrene og Udvalget; dog er der med Hensyn til det sidstnævnte Forslag gjort en Bemærkning i Betænkningen, hvortil jeg blot skal tillade mig at henvise, og som i mine Tanker ikke har nogen stor Betydning. Forslagene under Nr. 42 og 43 er der Enighed om. Under Betænkningens Nr. 35 er der indført en Skrivelse fra Flaadeministeren angaaende „Dannebrogens“ Kanoner i Rjægebugt, som skrive sig fra den Tid, da Hvidfeldt gjorde sig udbødelig ved at springe i Luften, og jeg skal kun tilraade de Herrer, som ikke maatte have læst den, hvad jeg i Øvrigt antager, at de alle have gjort, at læse denne interessante Skrivelse. Vi komme nu til § 15. Til denne Paragraf er der under Nr. 44 stillet et Forslag, som gaar ud paa at nedsette en Sum af 3,000 Rd., der er forlangt, for at man kunde faae nogen teknisk Veiledning ved forskellige Arbejder, med 1,000 Rd. Udvalgets Flertal har ikke

kunnet skjønne, at Ministeriet skulde være i Trang for teknisk Veiledning, saaledes at der skulde søges en Sum særlig til Betaling derfor, eftersom det maa antages, at der er saa mange dygtige Kræfter tilstede og tillige saa megen Tid for de Vedkommende, som kunne udføre et saadant Arbejde, at det ikke skulde synes at kunne være nødvendigt at bevilge i alt Fald saa Meget til sliq teknisk Veiledning, og Udvalgets Flertal har tilkendegivet denne sin Opfattelse ved at foreslaa, at Beløbet nedsettes med 1,000 Rd. Under Nr. 45 er der stillet et Forslag, som jeg, da der er Enighed om det, ikke videre skal indlade mig paa. Der er for Resten under det paagældende Nummer i Betænkningen tilføjet en Bemærkning i Slutningen, som jeg blot skal henvise til. Forslaget under Nr. 46 er der Enighed om, og det Samme gælder Forslaget Nr. 47. Endnu skal jeg kun tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, at der paa § 15 under II. 4. findes en Post paa 1,600 Rd. til Opførelsen af et Banevogterhus paa Jernbanen mellem Nørresundby og Frederikshavn, som Udvalget ikke paa nogen Maade har villet modsætte sig eller har fundet Anledning til at gjøre nogen videre Bemærkning ved end blot den, at man synes, at det er af den Slags Poster, som burde have været optagne paa den ordinære Finantslov og ikke paa Tillægsbevillingsloven. Dermed har jeg nu gennemgaaet Betænkningen og Endringsforslagene og skal foreløbig afvente, hvad der maatte fremkomme yderligere fra forskellige Sider.

Finantsministeren: Efter det ærede Udvalgs og den ærede Udførers Udtalelser med Hensyn til de Finantsministeriet vedkommende Forslag er der, hvad selve Forslagene angaar, Intet fra min Side at bemærke. Der foreligger kun et Par Udtalelser, hvortil det maa være mig tilladt at knytte et Par Ord. Den første, som for Finantsministeren har mest Interesse, er den indledende, hvori Udvalget henstiller til Regjeringen, at der ikke fremsættes Forslag til Tillægsbevillingen, naar ikke ganske særlige Grunde derfor maa erkjendes at være tilstede. Jeg maa dertil sige, at dette altid har været min Anskuelse, jeg har altid sympatiseret dermed, men Anskuelserne i saa Henseende baade hos de enkelte Ministre og vel ogsaa i Thingene ere noget fluktuerende. Det er ganske vist, at, naar Spørgsmaalet tages aldeles i sin Almindelighed uden noget Hensyn til den enkelte Sag, som man interessere sig for, erkjende Alle, at det er rigtigt at vente; men der er en stor Ulyst — og jeg tør sige: i mange Tilfælde saavel i Ministerierne som i Thingene — til, naar man staar overfor en enkelt Sag, som man interessere sig for, da at finde sig i en Udsættelse. Finantsministeren er isjølge sin Stilling sympatetisk stillet lige over for dem, som mene, at det er rigtigt at vente, naar der ikke er ganske